

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Martini Lvtheri Piae Ac Doctae Operationes In Dvas Psalmorvm Decades

Luther, Martin

Basileae

VD16 L 5540

Contere brachium peccatoris & maligni: quæretur peccatum illius, & non
inuenietur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37005

hæc sunt דַּח dach, quod psalmo præcedente ponitur. Et factus est dominus re-
 fugium dach, id est pauperi. Item דַּל dal & רַשׁ rasch, & מִשְׁכֵּן mischen. Quo-
 rum omnium differentias dare, forte non est opus, nec huius loci. Hebræi au-
 tem potest id possunt, obseruata Etymologia, dach enim a cōtritione & con-
 fractione, Dal, ab attenuatione & exiccatione, Aeni, ab afflictione & mœreore *Eximitus hæc*
 cordis, Aebion, a uolendo se uel desiderando, ut cui desit, quod cupit, Mischen *bratæ uerità*
 ab apothecis & p̄p̄arijs, quod sine eis sit, Rasch, a pereundo & ad miseriam *tis antistes hic*
 redigendo. Et isto psalmo peculiariter repetitum Helæchia, quod Hierony-
 ab חַי Hal, quod robur significat, robustum facit. Alij ab eodem hail, uel hel,
 quod exercitum & cōgregationem, & כַּף Caph, quod mœrorem tristitiamq;
 significat, compositum uolunt, uelut Ecclesiam tristantium & mœrentium
 intelligentes: Quod mihi ualde placet, cum hic proprie loquatur de ijs, qui ab
 tempore sub prætextu nominis domini uim & dolum patiuntur, ubi nomini do-
 mini resistere non licet, & tamen res proposita uehementer contristat, atq;
 in occultis patiuntur. Quales fuerunt Apostoli in cœna domini, qui cum lu-
 dam non auderent reprehendere, eius tamen dolo per Christum indicato, cru-
 ciabatur. Felicior enim erat Martyrū & Doctorum cōditio, ubi contra Idolaz-
 & gentes & alienos pugnabant. Sed Antichristus nostris Episcopis & Eccle- *Antichristus*
 stasticis rectoribus utetur, sicut in Hæreticis cepit, quibus eū in omnibus obe- *grauior Ecclē*
 diendum sit uice Christi, periculosissimum erit non obedisse, rursus idem pe- *sic p̄secutor,*
 riculum obedisse, cum, & electi hic in errorem duci queant. *q̄ idolatre.*

Quare cum audimus pauperem soli deo relictum, sine dubio intelligere *Pauperū illo*
 debemus, contra eos statuos Magnates & utriusq; status rectores. Quæ res *rum, unus est*
 eū sit popularis & in oculis uulgi magna, facile persuadebit, ut totus orbis ruat *Lutherus.*
 in obsequium Antichristi, & argumentum ueritatis, non ex Euāgelio, sed ex
 multitudine & opinione uulgi petant. Sicut & hodie aliqui faciunt.
 Idem indicat, Orphano tu eris adiutor. Nihil refert pupillo (sicut infra trans-
 fert) siue orphano dixerimus, eū intelligit, q̄ sine patre est in terra, cuius pater
 in cœlo est. Nemo itaq; Euāgelistam tempore Antichristi tuebitur ex omni *periculū Euā*
 bus hominibus, nisi solus deus. Horribilia hæc sunt ualde. Nam Episcopos & *gelistarum.*
 Magnates Ecclesiarum non fore in numero pupillorum, quales hodie sunt in
 curribus & equis & armis, facile quiuis intelligit, nisi redigerentur primum in
 prisam sacerdotum & Episcoporum sortem, sed nece Te erit eos pro tempo-
 talibus suis & patrimonijs Christi & sanctorum, sed m̄ iura sua facerrima, An-
 tichristo adherere aduersus pauperem & orphanum.

Contere brachium peccatoris & maligni: quæretur peccatum illi
 us, & non inuenietur.

Peccatorem & peccatum, pro impio & impietate dixit; ut Hieronymus re-
 cius: Contere brachium impij & maligni, quæres & impietatem eius & non
 inuenies. Hebræa distinctio talis esse uidetur: Contere brachium impij & ma-
 lignum quærens, impietatem eius non inuenies. Vt malignum in neutro ge-
 nere accipias pro malitia, & duo illa componas, brachium & malitiam impij,
 non autem impium & malignum, illud conterendum, hanc requirendam, id
 est, in iudicium uocandam, ut sit sensus: Vim & potētiam Antichristi destrue
 & malitiam require, seu in iudicium uoca, ut dolus & nequitia eius reuele- *Antichristi*
 tur & damnetur, quibus uelut instrumentis utitur sua impietas. *potentia des-*
 Destructū *structur.*
 autem

autem potentia & inquisita malitia eius, ac sic exuto eo, tam ut quod dolo, facies, ut impietas eius penitus desinat, erit inermis impietas & ad nihilum reducta. Hoc est, quod dicit: Impietatem eius non inuenies, non, ut non sit, sed ut nihil possit. Eo tropo, quo Deutr. xxxij, dicitur: Et dixi, ubi nam sunt: cessare uult tributum. Sic enim de perditis, & uulgo queritur, & dicitur insultando: Vbi sunt? quo abierunt? Quare obseruanda sunt uerba aptissime posita. Brachium conteritur, malignitas queritur, & utrumque tollitur, sed impietas manet, nisi quod ablati his armis, ut & dolo, non inuenitur, hoc est, perditur cum impio. Hunc sensum mihi extorquet hebraica (ut dixi) distinctio, ad eundem tamen utrumque duci potest & noster textus. Queretur peccatum illius & non inuenietur, id est, insultabitur perditio impio, & queretur a dicentibus: Vbi nam est, qui irruerat uiribus suis & ualebat dolis suis? Atque hic quoque uersus opus iudicij nouissimi, hoc psalmo cantari & inuocari demonstrat, quod in hoc tempore impij quidem conterentur & conuertuntur. At in illo, conteretur ipsa potentia & malignitas, exterum impius in impietate sua manet, nec inuenietur, quia tollet eum dominus.

Opus iudicij
nouissimi.

Inquisitio ma-
litiæ, eius per-
ditio est.

Et apte singula singulis tribuit, Contere brachium, Quære malitiam. Quia uis aperta est, iudicioque inquisitionis non eget, iam iudicata est digna contritione. At fraus & dolus malignus, primum reuelatus est, cuius ipsa inquisitio, perditio est: Dolus enim, quod primum cognitus fuerit, mox sine uiribus, ac iam non dolus est, sed sua ipsius ignominia; Potentia autem etiam si cognoscatur, non ideo desinit, immo cognita maxime ualet, ideo conterenda & frangenda est. Et dolus in se ipso reuelato confundendus, tum dicitur ad nudum infirmatum confusumque impitum: Vbi nunc est, o impie misera tua impietas?

Dominus regnabit in æternum & in seculum seculi, peribitis gentes de terra illius.

Hieronymus & hebraeus: Dominus rex seculi & æternitatis, perierunt gentes de terra eius. Est tamen inde sensus, quo exhortamur, ne dubitemus Christum esse regem in æternum, qui saluos nos faciat & impios perdat, quantumlibet impij contrarium, & sperent & opprobrent: Quod maxime circa finem mundi necessarium est nosse, quoniam omnia per Antichristum, sic aguntur, ut quicquid ipse contra pios tentauerit, autoritate, & nomine dei fieri uniuerso uulgo persuadebit (ut sat diximus). Proinde satis sumus præmoniti, abundeque nobis est prædictum, ne statim amplectamur, quicquid sub autoritate Christi, Apostolorum eius Petri & Pauli, siue a sede Apostolica Romana, siue cuiuscunque Episcopi prodierit promissum, uel comminatum, nec statim uerum, aut salutare credendum, quantumlibet multitudine, aut magnitudine sapientum & potentum accedente roboretur. Sed Euangelium Christi solum & unicum, pro iudice & duce spectemus, iuxta illud Pauli: Omnia probate, quod bonum est tenete. Si enim discipuli Apostolorum, ad uic uiuentibus Apostolis, ausi, aut lapsi sunt, ut populum seducerent in suas opiniones, quid non timendum in eorum successoribus post mortem eorum, ac per tanta iam secula crescente perfidia & sapientia carnis? Reversus olim Edom sub rege Ioram, ne esset sub Iuda, quem tamen Isaac subiecerat Iacob longe ante. Quid mirum si figura impleatur, in Ecclesia, ut mundus a Christo recedat: Verum si huc coneris, non diu

Autoritati hu-
mane preser-
uandum est Chri-
sti Euangelium.